

சைவ சமய சாரம்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

உ

சிவமயம்

சைவ சமய சாரம்

“நவசக்தி” ஆசிரியர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

எழுதியது

காரைக்குடி,

காரைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தார்

வெளியீடு

உ

சிவமயம்

சைவ சமய சாரம்

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து
 விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
 பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப்
 பொறையெனு கீரைப் பாய்ச்சித்
 தம்மையு நோக்கிக் கண்டு
 தகவெனும் வேலி யீட்டுச்
 செம்மையுள் நிற்ப ராகிற்
 சிவகதி விளையு மன்றே—அப்பர்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

காலம்

உலகத்திலே பல சமயங்கள் நிலவுகின்றன. அவைகளுள் பெரும்பாலான கால தத்துவத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. கிறிஸ்துவ சமயம், பௌத்த சமயம் முதலிய சமயங்கள் தோன்றிய காலங்களைச் சரித்திரங்கள் கிளந்து கூறுகின்றன. ஆனால் சைவசமயமோ காலங் கடந்து நிற்கிறது. சைவசமயம் இன்ன காலத்தில் இன்னவ

ரால் உண்டாக்கப் பட்டதென்று எவராலும் எந்நூலாலும் அளந்து கூற முடியாது. பழமையிற் சிறந்த இருக்குவேதத்திலும், தமிழ் நாட்டுச் சங்க நூல்களிலுஞ் சிவமென்னுஞ் செம்பொருள் காணப்படுகிறது. முன்னைப் பழமைக்குப் பழமையாயும், பின்னைப் புதுமைக்குப் புதுமையாயும் இலங்குஞ் சிவமென்னுஞ் செம்பொருளின் தொடர்புடைய சைவ சமயத்தின் கால வரை அளவிடற் பாலதன்று.

சமரச நிலை

சைவசமயம் தொன்மையிற் சிறந்து விளங்குதலைக்கொண்டு, அதனைப் போற்றவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவது அறிவுடைமையாகாது. மேன்மக்கள் தொன்மை கருதி ஒன்றைக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள்; புதுமை கருதி ஒன்றைத் தள்ளவும் மாட்டார்கள். அவர்கள் ஒன்றை அறிவால் அளந்து ஆராய்ந்து அதன் உண்மை காணவே முயல்வார்கள். ஆராய்ச்சிக்குக் கருவியாக நிற்பது தொன்மையதாயினுமாக; புதுமையதாயினுமாக. வேண்டற்பாலது ஒன்றே. அது பொருளுண்மை. இதனைச் சைவ சமய சந்தானசாரியருள் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் தமது சிவப்பிரகாசமென்னும் அரிய நூலில்,

தொன்மையவா மெனுமெவையு நன்றாகா வின்று

தோன்றியதா லெனுமெவையுந் தீதாகா துணிந்த
நன்மையினார் நலங்கொண்மணி பொதியுமதன் களங்க
நவையாகா வெனவுண்மை நயந்திடுவர் நடுவார்

தன்மையினார் பழமையழ காராய்ந்து தரிப்பர்
 தவறுநலம் பொருளின்கட் சார்வாராய்ந் தறிதல்
 இன்மையினார் பலர்புகழி லேத்துவரே திலருந்
 றிகழ்ந்தனரே லிகழ்ந்திடுவர் தமக்கென வொன்றிலரே
 என்று ஒதியிருத்தல் காண்க.

தொன்மை ஒன்றே கருதிச் சைவ சமயத்தைப்
 போற்றுவோர் போற்றுக. தொன்மையோடு பொரு
 ளுண்மையும், சமரசமும், அன்பும், ஜீவகாருண்ய
 மும் விளங்கும் ஒரு சமயம் நிலவுமேல், அஃது அறி
 ஞர் உடைமையாகும். தொன்மையின்றிச் சமரசம்
 முதலியன ஒளிரும் சமயமொன்றுளதாயின், அஃதும்
 அறிஞர்க்குரியதே. தொன்மையோடு பிறபொருள்
 பொலிதல் பொன் மலரில் நறுமணங் கமழ்வதுபோ
 லாம். சைவ சமயத்தில் தொன்மையோடு பொரு
 ளுண்மை சமரசநிலை முதலியன காணப்படின்,
 அதைப் போற்றவேண்டுவது அறிஞர் கடமை. எந்
 தச் சமயம் பிறசமயங்களைப் 'பொய்' என்று தள்ளு
 கிறதோ அந்தச்சமயம் சிறந்த சமயமாகாது. உல
 கத்தில் தோன்றியுள்ள சமயங்கள் யாவும் மெய்ப்
 பொருளாகிய கடவுளொன்றையே போற்றுகின்றன.
 ஒரு கடவுளைப் போற்றுஞ் சமயங்களுள் பொய்ச் சம
 யம் மெய்ச் சமயம் என்ற பிரிவு நிகழ்தற்கே யிட
 மில்லை. சைவசமயம் 'இச்சமயமாகும், இச்சமய
 மாகாது' என்று பிரித்துரைக்கவில்லை. இவ்வுண்மை
 யைச் சைவசமய சாத்திரமாகிய சிவஞான சித்தியார்
 நன்கு அறிவுறுத்துகிறது. அச்செய்யுள் வருமாறு:—

“ஒது சமயங்கள் பொருளுணரு ல்கள்
 ஒன்றோடொன் றெவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள்
 யாது சமயம் பொருள்து லியாதிக் கென்னில்
 இதுவாதம் அதுவல்ல வேனும் பீணக்கதின்றி
 நீதியினல் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
 நிற்பதுயா தோருசமயம் அதுசமயம் பொருள்துல்
 ஆதலின லிவையெல்லாம் அருமறையா கமத்தே
 [அடங்கியிடம்
 அவையிரண்டும் அரனடிக்கீ ழுடங்கும்”

சைவசமயத்திற் போந்துள்ள சமரசப்பான்மை
 கண்டே, எவரும் போற்றுந் தாயுமான சுவாமிகளும்
 சைவ சமயத்தை இராஜாங்கத்திலமர்ந்த சமயமென்
 றும், அச்சமயமே சமயமென்றும், அச்சமயத்தில்
 செகத்தவர் அனைவரும் சேரவேண்டுமென்றும் திரு
 வாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார். அத்திருப் பாடல்கள்
 வருமாறு :—

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
 விளங்குசப்த ருஷிகள்கன வீணைவல் லோர்
 எண்ணரிய சித்தர்மறு வாதி வேந்தர்
 இருக்காதி மறைமுனிவ ரெல்லா மிந்தக்
 கண்ணகன் றா லம்மதிக்கத் தானே யுள்ளங்
 கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
 திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றே
 செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும்.

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தன்றன்
 தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கை யான
 அப்பரிசா ளருமல்தே பிடித்தா லிப்பால்
 அடித்தந்நூ ல்களும் விரித்தே யனுமா னாதி

ஒப்பவிரித் துரைப்ப ரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்ன
ஒன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும்
இப்பரிசாந் சமயமுமாய் அல்ல வாதி
யாதுசம யழம்வணங்கு மியல்ப தாகி.

இயல்பென்றுந் திரியாம வியம மாகி
எண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்கன்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் செளபான பட்சங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிட்டசை சோதி டாகி
மற்றங்க னூல்வணங்க மெளன மோலி
அயர்வறச்சேன் னியிலைவத்து ராசாங் கத்தில்
அமர்ந்ததுவை திகசைவம் அழகி தந்தோ.

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரெலாம் நடுவறிய அணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கும் மற்று மற்றும்
இத்தராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கும்
இதுவன்றித் தாயகம்வே றிலை யிலை
சந்தான கற்பகம்போ லருளைக் காட்டத்
தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம்.

சைவ சமய மேசமயஞ் சமயா தீதப் பழம்பொருளைக் [டுப்
கைவந் திடவே மன்றுள்வெளி காட்டு மிந்தக் கருத்தை விட்
பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுத வேண்டா முத்திதருந்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்திரே.

எல்லாச் சமயங்கட்குந் தாயகமாயுள்ள சைவ
சமயத்தை நிலை நிறுத்த இத்தமிழ் நாட்டிற்குண்
றிய சமயாசாரியாராகிய நால்வரும் சமரச உண்மை

அ

மையே உலகத்துக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளார். அவர்கள் அருளிச் செய்துள்ள தமிழ்வேதத்தை முறையாகப் பொருளுணர்ந்து ஒதுவோர்க்குச் சமரச உண்மையே புலனாகும். தமிழ் வேதத்தில் சமரச உரைகள் பலபடக்கிடக்கின்றன. அவைகளுள் சில வருமாறு :—

வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
எது சொல்லுவீ ராகிலு மேழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வனலால் தேவர்மற் றில்லையே.

விரிவினா அறிவி னுர்கண் வேறெநு சமயத் செய்து
எரிவினாற் சொன்ன ரேனும் எம்பிராற் கேற்ற தாதும்
பரிவினாற் பெரியோ ரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றி னானை
மருவினான் வாழ்த்தி யுய்யும் வகையது நினைக்கின் றேனே.

ஆறென் றியசம யங்களி னவ்வவர்க் கப்பொருள்கண்
வேறென் றிலாதன விண்ணோர் மதிப்பன மிக்குமவன்
மாறென் றிலாதன மண்ணோடு விண்ணக மாய்ந்திடினும்
ஈறென் றிலாதன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயலகன் கோபப்புன்மை
ஆற்றுந் தகையன ஆறு சமயத் தவரவரைத்
தேற்றுந் தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே
ஏற்றுந் தகையன வின்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

—அப்பர்.

அன்பு

சைவ சமயத்தை அன்பு சமயம் என்றுங்கூறலாம். சமரச சமயத்தில் அன்பே ஒழுக்குதல்வேண்டும். சைவசமயம், சமரச சமயம் என்பதற்கு அறி

குறி, அஃது அன்புமயமாகப் பொலிவதேயாகும்.
சைவம் - சிவசம்பந்தம். சிவம் - அன்பு. சிவசம்பந்
தம் - அன்பு சம்பந்தம். அன்பே சிவம் என்ப
தற்கு ஆன்றோர் உரைகள் வருமாறு :—

அன்புஞ் சிவமுமிரண் டென்ப ரறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்

அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே—நிருழலர்

மாறிரின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்

புலனைந்தின் வழியடைத் தழுதே

ஊறிரின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி

உள்ளவா காண வந்தருளாய்

தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த

இன்பமே என்னுடை அன்பே.

—மாணிக்கவாசகர்.

சைவம் அன்பை அறிவுறுத்தலால், அச்சம
யத்தை அவலம்பித்து ஒழுகுவோர் சாதி பேதம்
முதலியன பாராட்டாது எவ்வயிரிடத்தும் அன்பு
செலுத்தல் வேண்டும். எல்லாவயிர்களிடத்தும் அன்பு
செலுத்துபவரே சைவ ரெனப்படுவர். அக்கொள்கை
யுடையார் இன்ன ரென்பதைப் புலப்படுத்தும்
பொருட்டுச் சிவனடியவர்களுக்கு விபூதி ருத்திராக்க
தாரணம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. விபூதி தூய்மையைக்
காட்டுவது. “ பூசநீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள் ”
என்றார் சேக்கிழாரும். உருத்திராக்கம் சிவபெரு

மான் திருவருட் கண்களினின்றும் பிறந்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. “கண்ணுக் கணிகலம் கண்ணோட்டம்” என்பது திரிகடுக வாசகம். எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாத கூட்டத்தார் இன்னார் என்பதை விளக்கும் புறச்சின்னங்கள் நூறுங் கண்டிகையுமாம். இது காலை, சில குடியருங் கொலைஞரும் விபூதி ருத்திராட்சர் தரித்து அச்சின்னங்களின் மாண்பைக் கெடுத்துவருகிறார். மடங்களிலும் சிவ சின்னங்களின் மாண்பு இறந்துபட்டது ஊரை வஞ்சிப்பதன் பொருட்டே சில சகோதரர்கள் சிவவேடம் பூண்கிறார்கள். என்செய்வது! ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாலது ஒன்றே. அஃது, அன்பு நெறிக்கு அடையாளமாகவே விபூதி ருத்திராட்ச தாரணம் ஏற்படுத்தப்பட்ட தென்பது. சைவ சமயத்துக்கு அடிப்படை அன்பேயாகும். அவ்வன்பைத் தாங்காது, சிவ சின்னங்களைத் தாங்கி, உயிர்களுக்குத் தீங்கு நினைப்பவர்கள் சைவர்களாக மாட்டார்கள். “எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும் இலங்கும் உயிர் உடலனைத்தும் ஈசன்கோயில்” என்ற கொள்கையில் தலை சிறந்து விளங்கு மக்கள், எத்தேசத்தவர்க ளாயினும், எக்குலத்தவர்களாயினும், எச்சமயத்தவர்களாயினும், எவ்வேடத்தவர்களாயினும் - அவரனைவரும் - சைவரேயாவர். சுருங்கக்கூறின் அன்பர் அனைவருஞ் சிவனடிபாரே யாவர் என்னலாம்.

வழிபாடு

சைவ சமயத்தில் இருவித வழிபாடுகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று ஆலய வழிபாடு; மற்ற

கக

றென்று உயிர்கள் வழிபாடு. ஆலயமும் உயிர்களும் முறையே படமாடுங்கோயில் நடமாடுங்கோயில் எனப்படும். இவ்விரண்டனுள் நடமாடுங்கோயில் வழிபாடே சிறப்புடையது என்று சைவ சமய நூல்கள் கூறுகின்றன.

படமாடக் கோயில் பகவற் கொன்றீயின்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயிற்
படமாடக் கோயில் பகவற் கங்காமே—தீருமந்திரம்.
எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறைசிவனென்று
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு—சைவசமயநெறி.

உயிர்களை வழிபடுங் காலத்துச் சாதிபேதம் முதலியன பாராட்டலாகாதென்று சைவ சமயங் கூறுவதை விரிச்சிற் பெருகும். பெரிய புராணத்துட் போந்துள்ள நாயன்மார் வரலாறுகளால் சைவ சமயம் சாதிபேதம் முதலியவற்றைப் பாராட்டுவதில்லை என்பது நன்கு விளங்கும். சமயாசாரியர்களும் சாதி பேதத்தை மறுத்திருக்கிறார்கள்.

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை யல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானுனைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே.

—மாணிக்கவாசகர்.

சாத்தி ரம்பல பேசும்சமூக் கர்காள்
கோத்தி ரமூங்குல முங்கொண் டென் டெய்கீர்

பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் அருளுமாற் பேறரே.

சங்கரிதி பதுமரிதி இரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வாளுளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்டிர் நாம்வணங்குங் கடவு ளாரே.

—அப்பர்.

உயிர்கள் வழிபாடு என்பதில் மக்கள் முதலிய எல்லா உயிர்கள் வழிபாடு மடங்கும். சைவ சமயிகள் எந்த உயிர்கட்குந் தீங்கு செய்தலாகாது. சிலர் விபூதி ருத்திராட்சர் தரித்துச் சிவாலய வழிபாடு முறையாகச் செய்கின்றனர்; அடியார் பூசையுஞ் செய்கின்றனர்; அன்னதானங் கொடுக்கடிச் செய்கின்றனர். இந்நற்காரியங்கள் செய்யும் மனிதர் ஆடு கோழி முதலிய பிராணிகளைக்கொண்டு அவைகளின் புலாலை உண்பாராயின், அன்னவர் சைவராகார்; சிவனடியாராகார். ஆடு கோழி முதலிய உயிர்கள் தாங்கியுள்ள உடலங்களும் சிவாலயங்களேயாகும். இச் சிவாலயங்களுக்கு ஊறுசெய்பவர்களைச் சைவர் சிவனடியார் என்று எவ்வாறழைப்பது? “படிப்பது திருவாசகம் இடிப்பது சிவன் கோயில்” என்பது

தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகளுள் ஒன்று. திருவாசகம் முதலிய சைவ நூல்களை ஒதி உயிர்களின் உடலங்களை அழிக்கும் மாக்களைக் கண்டே இப்பழமொழி எழுந்தது போலும்! சைவ சமயம் ஜீவகாருண்ணிய சமயம், ஆதலால் கொல்லாவிரதங் கொண்டவரே சைவர், மற்றவர் எவரோ!

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி ஒருகணத்திற்
கண்விழித்து வயங்கு மப்பெண்
உருவாணை யுருவாக்கி யிறந்தவரை
எழுப்புகின்ற வருவ னேனுங்
கருவாணை யுறவிரங்கா துயிருடம்பைக்
கடிந்துண்ணுங் கருத்த னேலெங்
குருவாணை யெமதுசிவக் கொழுந்தாணை
ஞானியெனக் கூறொ ணாதே.

—இராமலிங்க சுவாமிகள்.

விண்ணப்பம்

எல்லாச் சமயங்கட்குந் தாயகமாயுள்ள சைவ சமயத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவோர் தாம் மாத் திரஞ் சமய நூல்களை ஒதி உணர்ந்து, சிவாலயங்களை யும் உயிர்களையும் வழிபட்டு, கொல்லாமை முதலிய விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் அளவோடு நின்றலா காது. அவர் மற்றவரையும் தம் வழியில் நிறுத்த முயல் வேண்டும். பிறர் அறியாமை கண்டு, இரக்கமுற்று, அவர் அறியாமை ஒழிக்க முயல் வதும் ஜீவகாருண்ணியமே. சமயாசாரியர்கள் முத லிய பெரியோர்கள் தேவர திருவாசக முதலிய

நூல்களை ஏன் அருளிச் செய்தார்கள்? மெய் கண்டார் முதலியோர் ஞான நூல்களை எவர் பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்? பின் வருவோர் உய்யவேண்டுமென்னுங் கருணையாலன்றோ? “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்றன்றோ திருமூலர் ஒதியிருக்கின்றார்? இவ்வளவு பரந்த கொள்கையைத் தாங்கியுள்ள சைவ சமய நூல்களை எல்லாரும் ஒதியுணரச் சைவசமயிகள் உழைத்தல்வேண்டும். சைவ மடங்களில் ஒரு வகுப்பார்க்கே ஞான நூல்கள் போதிக்கப்பட்டு வருவதைச் சைவ சமயிகள் கவனித்து மடங்களைத் திருத்த முயல் வேண்டும். தாகமுடையார்க்குத் தண்ணீர் உதவ வேண்டுவது அன்பர் கடமை. அது போல ஞானதாகமுடையோர் எவராயினும் அவர்க்கு ஞான நூலைப்போதிக்க வேண்டுவது சைவக் குரவர்கள் கடமை. ஞானதாகம் கொண்டு ஓடி வருவோர்க்கு ஞான நூலைப் போதிக்க மறுப்பது அறமாகாது. கொலைஞர்க்கும் இவர்க்கும் வேற்றுமையுண்டோ? சமரசத்தையும் அன்பையும் ஜீவகாருண்ணியத்தையும் அடிப்படையாகக்கொண்டுள்ள சைவ சமயக்கொள்கையைப் பரப்பமுயலவேண்டுவது ஒவ்வோர் உண்மைச் சைவர்கடமை என்பதை அறிவுறுத்த வேண்டுவதில்லை. பொளராணிக சைவம் ஒன்று இடையில் தோன்றி ஞான சமயத்தை இடர்ப்படுத்துகிறது. சைவ சமயம் எல்லாச் சமயங்களுக்குந் தாயகமாயிருப்பதைக் கருதியே தாயுமானார் “சேரவாருஞ் செகத்திரே” என்று கூவி உலகத்தையே அழைக்கிறார். அவர்

திருவடி போற்றுஞ் சைவ உலகம் அவரைப்
போல உலகத்தை நோக்கி ஏன் அழைத்தலாகாது?
உலகம் சைவ சமய உண்மை கண்டு அதை அனுஷ்
டிக்குமாறு சைவ சமயிகள் சைவ சமய ராஜாங்
கத்தை ஒழுங்கு படுத்துவார்களாக.

சைவ சமயிகளே ! அன்பர்களே !! உங்கள்
சமயம் காலங்கடந்தது ; சமரசத்தைப் போதிப்பது ;
அன்பு நெறியை விளக்குவது ; உயிர்கள் வழி
பாட்டை அறிவுறுத்துவது ; எவருங்கொள்ளுஞ்
சமயமாயிருப்பது. கொலையைப் போதிக்குஞ் சமயங்
களெல்லாம் வளம் பெற்று வளர்கின்றன. கொல்
லாமையைப் போதிக்கும் உங்கள் சமயம் என்ன
நிலையை அடைந்திருக்கிறது ? மெய் கண்ட சாத்தி
ரத்தை வாசிப்போர் எத்தனை பேர் ? விபூதி ருத்தி
ராட்சம் தரித்தவருள் எத்துனைப் பேருக்கு அந்நூற்
பெயர் தெரியும் ? ஜீவகாருண்ணியமன்றோ உங்கள்
சமயக் கொள்கை ? அருட்குறிகளாகிய சிவ சின்னங்
களைத் தரித்துச் சிவனடியார் என்று நடித்துக்கொலை
செய்கின்றார் பலர் ; புலாலுண்கிரார் பலர். அந்தோ!
கொடுமை !! கொடுமை!!! ஆங்காங்கே சிவனடியார்
திருக்கூட்டங்களை ஏற்படுத்துங்கள் ; பாடசாலை வைத்
தியசாலை முதலிய அறச்சாலைகள் அமையுங்கள் ;
ஆங்கே ஞானசாத்திர போதனை செய்யுங்கள் ; ஜீவ
காருண்ணிய நெறியை ஒம்புங்கள் ; சைவ சமயக்
கொள்கையை - அன்பு நெறியை - ஜீவ காருண்ணி

யத்தைப் பரப்புகள்; அதற்கு வேண்டிய உதவி புரியுங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அர னுமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

இம்முறை சைவ சமய சாரத்தைப்பற்றிச் சில குறிப்புகள் மிகச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டன. இனிச் சைவ சமயத்தைப்பற்றிய பொருளுண்மை, தத்துவநிலை, வேதாந்தத்தோடு இயைபுடைமை முதலியன எழுதப்படும்.

